

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetség”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft.
Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyilttér posttaara 10 kr.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Lapunk, mai számával egy új évfolyamát kezd meg.

Talán szükségtelen is lapunk céljáról bővebben beszélni olvasóközönségünknek, hisz lapunk 12 éves múltja elég bizonyítékát képezi létjogosultságának.

Akik több, mint egy évtizeddel ezelőtt ott voltak lapunk bölcsőjénél s a kezdet nehézségeinek leküzdésében segítettek nekünk, akik a további évek folyamán örei, bírálóit, szellemi és erkölcsi támogatói voltak lapunk céljainak s irányának, azok nagyon jól fogják tudni, hogy a szerkesztőség saját igyekezetét párosítva a hazafias és lelkes közönség jóakaratu buzdításával: törekedett az adott körülmények között mindent megtenni, hogy lapunk, hazafias céljaihoz támasztott igényeknek megfelelően. A siker és eredmény elbirálása a nagy közönség dolga, de talán korai is volna egy oly ügy eredményeit latolgatni, melynél sok évtizedes mulasztások helyrehozásáról van szó. Az eredmény lassu bár, de biztos! Az eredmény elérésében még elég munkája lesz utódainknak is. Mi ígérjük, hogy igyekezni fogunk lapunk céljait tovább is becsülettel szolgálni.

Lapunk jelen évi első számában még csak a fölött akarunk örömeinknek kifejezést

adni, hogy ujságunk külsőleg is új, tetszősebb formát nyert. Lapunknak teljesen új betűi a kiadóhivatal áldozatkészségéről tesznek tanúságot.

A szellemiekben való közremunkálkodásra Zrínyi ^{Károly} uralt sikerült megnyernünk, aki mint segédszerkesztőnk teljes igyekezettel lesz segítségünkre lapunk szellemi színvonalának emelésén.

Munkatársainkat, lapunk önzetlen barátait, előfizetőit, jóakaróit továbbra is kérjük, hogy támogassanak bennünket s lapunk céljait oly odaadással, mint ezt a múltban tették! — Igaz tisztelettel

A szerkesztő.

A magyar nemzet millenniumja.

A régi dalnak töredékei szívembe csöndülnek megint! Lány, édes hangoz: régi, régi fűndéris dajka-meséhez, hasonlóan! A régi dalnak hangjai őseink vándorlásáról, elődeink bevonulásáról a tejjel-mézzel folyó Kánaánba, édes nemzetem Igéretföldjére!

Álom, álom! A dalnak megüti kobzát: biztos ujjai végig szaladnak hangszere rezgő húrjain; szíve megnyílik s ajkairól leperog egy merész látomány szózatja: ének a hadak útjáról! Szilaj paripák dübörgése, harczi

vitézek csatakiáltása; halálhörgés, győzelmi ének töltik meg a léget. Fényes apothesis jelenik meg látnoki szemei előtt: egy hatalmas birodalom ezeréves története a maga örömeivel, a maga bajaival; ezer veszedelm — viszontagságaival, szerencsétlenségeivel; a nemzet — bűneivel, erényeivel! Örömmámor az ezredik esztendőben; hálaadó ünneplés a Gondviselés végtelen jóakaratáért!

Álom, álom! Még álomnak is merész látomány! Egy örült elme lázas állapotában színezhetne ki csak magának ily eseményekben gazdag, ehhez hasonló ezer-esztendőt!

S a csoda meglőrtént! Mert még sem álom az, mire a történet tanít; valóság az az ezer esztendő véges-végig! Árpád hatalmas személysége nem egyszerű mithosi alak: a nemzet husából, véréből való hallhatatlan hős ő. Az a csodás epocha, melyet honfoglalás címen a história megörökített, nem mese, de valóság. A német s bizánczi császárok törekvései, hogy jogos foglalásunkat eltulajdonítsák, történelmi tény. A tatárjárás a maga szononyoságaival nem egy örült agy rémes víziója! Mohács gyászbetűkkel van beírva a nemzet történetkönyvébe. — A 145 évig tartó törökuralom, a vallásháborúk szomorú eseményei fájó sebet vágtak a nemzet testén. Az oszt-rák uralom törvénytenségei, bekebelezési törekvései, a nemzet heroszi ellenállása, a

TÁRCZA.

A Csicsa.

— Egy epizod 1849-ből. —

Baja 1849-ben egy szombati nap reggelén, eleven nyüzsgés-mozgásra ébredt. A Sugovicza*) partja mellett levő piacon a városházul szolgáló régi Grassalkovich palota előtt bunyevác, rácz, német és magyar beszéd keveredett érthetetlen volapükké. Tarka viselet-keverék hullámozott a tér közepén álló szent-háromság szobor felé. Mindenki arra törekedett s kit a hullámozás visszavet, nem győzött beszélni a Csicsáról. Már az alkonyati nap vont glóriát a távol pécsi hegyek felé, a mesterek bezárták üzleteiket, de a tömeg nem gondolt pihenésre, sőt egyre nagyobb erővel tödült az alatta meggyújtott máglya fénye által megvilágított szobor felé — a Csicsához.

A szobor alatt egy hatalmas huszonnegy fontos ágyu pihent, egyetlen kerek szemét az izgómozgó tömegre irányozva. Hej, hányszor irtott meg sűrűbb tömegben keresztül egész utcákat, ha ellenséges hadak ellen állította gazdájá! Most pihen mint a jóllakott sárkány. Mellette semmiféle katonás stafage, csak egy marczona, öles vörös szakállu tüzér kenit otromba kerekait, s néha letörül róla a hűvös alkonyat harmatát. Senkihez nem szól maga jószántából s csak egy egy német czéhbéli kérdésre ad szaraz, fukar feleletet. Mintha csak ágyuja öblös torkával tudna szólni a Csicsa gazdájá. Mert az a hatalmas tüzökádó szörny a

Csicsa. A ráczoké volt s csak nemrég foglalták el a magyar katonák Szabadkán és a Teleszka homokján ide vonszolták Bajára. Mikor elfoglalták és hámfaira rákapsolták a magyar lovak istrángját, egy vén bunyevác széthányva a tömeget hozzá furakodott, ráomlott otromba csövére és könyezve, ölelgetve szolgáltatta: Csicsa, Csicsa! (atyus!), míg egy huszár le nem kaszabolta a fejét.

A hadi foglyok közt volt a vörösképu német tüzér. Ruháján s szemén kívül egybe se volt csak egy kérése, hogy továbbra is ő ápolhassa, ő muzsikálhasson a Csicsának halotti indulót az ellenségnek — akárki legyen is. Addig a magyarokra dobálta a ráczok golyóit, ezután — hogy kárt ne szenvedjenek — majd visszahajigálta egyenként alkalomadtán. Szerelmes volt abbé az emberpusztító szörnyetegbe, kedvéért mindennel megalkudott. Dédelgette, tisztogatta, épen tartotta, hogy pusztíthasson vele.

Amint ámul-bámul a sokaság, a ferenczrendi barátok tornyán elüti a hetet s nyomban utánna mozgolódás támad. Uteza kerekedik a tömegben s azon belovagol a szoborig a bajai nemzetörök vezetője néhány katonájával és harsány hangon hirdeti, hogy éjjelel át éber legyen Baja város nemes lakossága s ha harangok kongását hallja, siessen a piacra. Alig távozott, nagy zörgés hallatszott a piac kövein, egy csapat kún katoná vonult el néhány halfontossal a szeremlei uton; a szeremlei révhez indultak örálásra. Már csak egy-két piros sugár bogozta össze a Pandur-sziget fájnak koronáját vörös pókhálóként, végre egészen beestellett, csak a szobor alatt égő tűz körül mozgott néhány ember. De benn a szobákban egész éjen át virasztottak a város polgárai.

Hajnali 3 órakor egyszerre csak a Kálvárián, a ferencziek zárdájában, a papok templomában, a Rókus karsu tornyában, a rácztemplomban izzókon kongott-bongott valamennyi harang. Alig telt el néhány perc, a piac újra megnépesült. Harczvágtyól égő piros arcok közt keverten látszott sápadt, ijedt arc: legpirosabb volt a vörös német tüzér arca. — Sietve járt-kelt döngő léptekkel a Csicsa körül, mely elé nyolcz apró bunyó-lovat istrángolnak. Nemskorára örült sebességgel dübörgőre vágattak vele ki Szent-János felé a Nagy-Dunához arra a dombra, melyen most a Szt. János kápolnája áll. honnan János napkor a vizenjárók*) indulnak Sugoviczára lámpionos, virágfüzeres derreglyéken, zenezóval.

Helyre érve a vörös német elfordította a Csicsa torkát délre Szekeső irányában, hol a kanyargó Duna fiatal ligitében vesz el. Semmi ellenséges jel, a ligiteken innen a keleti part mentén vörösfedélű malnok otromba kerekéi mozdultak lomhán, túl a szigettől átférellett a révház (a révész épen néhány bátaí atyafit szállít át) a Duna apró fodru lapja fölött szél által elkapott papirszletekként néhány sirály libegett. — Csak délről Szeremle felől mordult néha egyet-egyet; bizonyosan onnan fuj a rossz szél.

A vörös német igazgatja kipirult arczzal a Csicsát, nagy csodálkozásukra a körülötte álló pelyhes állu nemzetöröknek. Néha végignézett a napsütött hátán s hol lehajlította az orrát, hol fölemelte. Hát egyszer csak fokete füstfelhő száll fel a ligitek fái mögött, mire izgatott nyugtalanság fogta el az egész tömeget, csak a vörös tüzér maradt nyugodtan. Ajkán gyenge mosolygás sur-

*) A Dunának egy Baja alá kanyarodó ága.

*) Hálászok, molnárok.

dicső szabadságharcok mind-mind megtörtént dolgok, mind-mind történelmi faktumok! Igen, igen! Végig küzdött a nemzet a világ történelmében ezer esztendő, melyhez hasonlót más népek föl nem mutathatnak! Mint a népvándorlás utolsó raja jelenik meg a már megállapodott Európa síkján: államot alapít. A mi más nemzetnek nem sikerül a borzasztó khaoszban, a mikor a földeket csak úgy cserélték-berélték, a mikor az erősebb ráteperedett a gyöngére, megfojtotta, mert erősebb volt annál: az sikerül a már békés korszakban, konszolidált államok közepette, megállapított birtokviszonyok között — őseinknek. A népvándorlás korában alakult államoknak egész raja bomlik, pusztul, enyészik el a világ szinpadáról: a magyar állam kiállja a vihart ellenséges érzelmű idegen néprádátok sodrában is. Nem elég, hogy rút visszavonás ad számtalanszor feyvert a nemzet fiainak kezébe, folyik a testvér-vér s fiai miatt lesz fiainak hamvvedre a haza: még idegen érdekek harcainak is színtere lesz a Duna és Tisza síkja. Kiállja a nemzet ezt is; minél vadabban tombol a vihar, minél inkább csattognak a villámok, annál szilárdabban áll a tölgy, annál merészebben daczol a veszélyekkel a nemzet!

Kiállja a tatár inváziót s mesebeli Phönixként kél ki hamvaiból, megfíjodtan, szebben, erőteljesebben. Atél egy dicső korszakot: az Anszuk, a Hunyadiak fényes uralmát. Ott csillan meg a győztes magyar feyveren a Dél ragyogó napugarsa Itália örökké ege alatt; a magyar birodalom határait három tenger mossa; ott leng büszkén a magyar trikolór Bécsnek büszke várán! Hazánk középpontja lesz a tudományak, a művészetnek; királyaink kegyeit keresik hatalmas országok büszke fejedelmek. Hol ment át hasonló kedvező metamorfozison más barbár nemzet, melynek ajkairól vad harci kiáltás remegte meg békés nemzetek nyugalmas otthonját s fenyegette alkotásait, létüket még alig egy félezzreddel ezelőtt!

Az Európa békés fejlődését, sőt létét fenyegető ozmán hatalommal hazánk veszi fél a küzdelmet. Háromszáz évnél tovább tart a gigászi küzdelem a létfentartás érdekében, a halálos ellenséggel szemben. Maga erejére támaszkodik, jóllehet közös érdeket véd. Másfél századig nyög a török járom

rant végig. Nemsokára fekete hajórr tűnt elő a légtől, mire még egyet igazított a vörös tűzér otrómba feyveren s aztán elszűtötte. Füleposztó döréj indult, susterége szállott a rengeteg gölyő s befűtrádkodott szenes kamra szénébe. A »Herkules« egyre közeledett. Gondolta magában: Szeremlénél elsujrant a halfontosak előtt, ez sem komolyan morgom, ez a vén medve.

A vörös tűzér másként gondolkodott. Mintha sebes villamfolyam nyargalt volna keresztül mindenén, rendkívüli sérénységgel s bőven táplálta s okádtatta a vén Csicsát. Tizenkét lövés tördelte, szilánkolta a vakmerő hajót, de a rajta levő ellenséges katonák csak bátran usztatták tovább. A tizenharmadik lövés — csunya szám — oda vágott a kerekék közé, a mozgás eszköze darabokra törött, a hajó tehetetlenül himbál a vizen s nemsokára felkapaszkodott árbóczára a fehér zászló. Béke!

A Csicsa örököse mellett szálltak ki katonái feyvertelenül. A bajaiak bevontatták a tehetetlen hajót a Sugoviczába. Sokáig ott állt sebesülten, míg a bekövetkezett béke idejében kijavították s valahol — azt mondják — ma is usza a Dunát, de sokkal békésebb szándékkal.

A Csicsa sorsa ismeretlen, csak a vörös német lüzérről bizonyos, hogy a »Herkules«-re lövöldözése után a Csicsa nemsokára gazdát cserélt, de ő nem követhette éj gazdájához.

Szombatfai.

súlya alatt, mert hát a nemzet gyöngítése tervszerű politika volt. De a nemzet ezt is kiheveri!

A török uralom megszűnik ugyan, de béke nem váltja föl a harc zaját. — Egész sorával a merényleteknek van telve a nemzet története, melyeket a hatalom az ország legszentebb kincsei ellen intéz. S megmutatja a nemzet, hogy ezekre a küzdelmekre is képes: merev ellenállásával, szilárd kitartásával, rajongó hazaszeretetével a legnagyobb veszedelmeket is elhárítja, pozícióját biztosítja, függetlenségét, alkotmányát, nemzetiségét szakadatlan vérontás árán, még a hóhér kezétől is vérezve — megőrzi!

Hát honnan ez a csodálatos jelenség? Hol keressük magyarázatát az események eme csodálatos láncolatának? Hová kell fordulnunk hálattel szívvel, hogy eme viszontagságok daczára a millenárius évet megértük?

Kétségtelenül erőt a kitartáshoz s a folytonos harcokhoz és fényes sikerekhez erényből merített a nemzet. Büszkeség intézményeire; ragaszkodás ősi nyelvéhez s jogaihoz; tisztelet törvényei iránt; forró szeretet az őshaza minden talpalatnyi földjéhez, minden egyes röghez, párosulva lovagiasságával, fölvilágosodottságával, kifogástalan jellemével, nemesen érző jó szívével, kincsei e dicső nemzet legigénytelenebb egyedének is.

A hol ily erényekkel dicsekedhetik valamely nemzet összességében, megvannak a garanciák a létfenttartásra, a fényes jövőre, az örök életre! S mégis térdre kell borulnuk e lélekemelő pillanathoz az örökkévalóság Mindenható Ura, a nemzetek sorsát ily igazságosan intéző Mindeneknek édes Atyja, a kereszténységnek hatalmas Istene előtt! Mivé lett volna e nemzet, hol volna most Magyarország, ha őseink barbárságukban továbbra is megmaradnak s nem fordulnak az igaz élet eme örök forrásához? Hol volna most szerett hazánk, ha a Magyarok Istene végtelen kegyébe nem fogad, nem irányít jóakaratu bölcseségével a veszedelmek labirintjének ezerszeres bajai között.

Oh szóljatok harangok, csak zúgjatok a második ezredév küszöbén! Adjatok hangot örömlünek! Vigyétek szent zsolozsmáit fölhangozó imáinknak szellők szárnyain a Legigazságosabb Isten fényes trónja elé! Legyetek tolmácsai haláltalan halánknak atyai gyámoltatása, nemzetet védő igaz szeretete fölött!

Hadd lássa az Egek hatalmas Ura, hogy egyesül megint az egész nemzet e magasztos pillanatban! Hadd hallja Jóságos Atyánk forró imánkat, melyet édes hazánk föntartásáért, a magyar nemzet boldogságáért hozzá menesztünk.

Oh, hallgasd meg Magyarok Istene imába merült fiaidat! Adj erőt az élet terheinek elviseléséhez, kitartást a nemzet igaz érdekeinek, jogainak kivívásához. Add ránk játékon áldásodat, hogy az élet tornyosuló bajait legyőzve, hazánk fölvirágoztatását úgy szemlélj mint anyagi tekintetben előmozdítsuk! Légy védőnk ezután is, hogy ez első ezredév határozlopát elhagyva, a jövő ezredév folyamán is kötelességeinknek úgy a magunk, mint az imádott haza javára s a Te örök dicsőségedre, igaz férfiasággal, fokozottabb mértékben eleget tehesünk, hogy méltók legyünk őseinkhez s érdemesek szeretetedre örökön örökké Amen!

Zrinyi Károly.

December 28-án Sudermann világhírű drámáját, az »Othon«-t adta Fekete Béla szintársulata. Vidéki szintársulatoknál ritkán tapasztalható kiváló ügyességel hozták színre a nagyvárú színházaknak is eme egyik legkiválóbb műsor-darabját. Bátran mondhatjuk: legsikerültebb előadása volt ez az itti működő társulatnak, melyet a nagyszámú intelligens közönség, mely a termet a zsufolóság megtöltötte, zúgó tapsviharral jutalmazott. Kiváló rész jutott ebből Feketénék Teréznek, ki Magda szerepében valóságos remekelt. Az előadás precizitásával, kellemes hanghordozásával, biztos s a mellett elegans föllépésével valósággal alakodott a közönség fölött, mely igaz részvételt kísérte az égi magasztalt énekesnőnek, de alapszámban szerencsétlen Magdának megindításig viszontagságos életé pályáját s jutalmazta föltétlen elismerésével természetes ügyességét. — Osszhangban volt vele atyja, Schwartze nyug. alezredes, kit Fekete Béla személyesített. Előadása azon a magaslaton volt, melyen tölte Koczort. Pollackeket láttuk. Szép szerepe volt Szabolcsinak is, ki Hellerdinkjével tiszteletet gerjesztő rokonszenves lelkészét adott. Jelekedtek még Vihary Keller dr., Völgymé Augustza Ságly Róza Mariska s Keményné Wendlowszky F. szerepében.

December 29-én, vasárnap Tóth Ede kitűnő népszínművét láttuk. A czimszerepet Nagy Pista adta, kinek nemcsak énekéről, hanem játékáról is a legnagyobb dicsőretekkel kell megemlékeznünk ez alkalommal. Különösen jeles volt a 3-ik fölvonásban. A falujától bucsuzó, szerelmi bánatában elkeseredett legényt oly melegséggel és bensőséggel mutatta be, a bucsudalt oly művésziesen és igaz érzéstől áthatott hangon adta elő, hogy nagyon is méltóvá tette magát azon kitörő és viharos természetnyilvánításra, melylyel a közönség kitűntette. Feketénék Teréz (Fimom Rózi) némi indiszpozícióval küzdött s bár dalával most is zajos tetszést aratott, mégis nélkülözük játékában azt az eleveniséget és frissiséget, mely megjelenését és egyéniségét máskor oly vonzóvá teszi. Mint kiváló alakítást kell megemlítenünk Vihary Elemér »Gonosz Pista«-ját, mely élénk derűtséget keltett a közönség körében. Riskó Ilon, Boriska szerepében szintén ügyes volt s mai föllépése szép reményekkel kecsegtet a további működésre nézve. Feladatukat kellő sikerrel oldották meg: Szabolcs Emil (Fedi Gáspár), Fekete Béla (Czine cigányprímás), Ságly Róza (Bátki Teresi), Szabolcsiné Róza (Gonoszné). A közönség közepes számmal volt jelen.

December 30-án a »Próbaházasság«-ot mutatták be jóval leszállított helyarákkal zónaló-adással, mégis ugyszólván üres ház mollett. Magunk se tudjuk elképzelni, mi volt az oka a gyér látogatottságnak, mert a Próbaházasság vig darab tele humorral, mulattató részletekkel. — Az előadás is szabatos volt, jóllehet az üres padokorok depressziólag hatottak magára a társulatra s ez viszont a jelenvölt közönségre. Ne csodálkozzunk tehát, ha nem hallatszott az a lelkes taps sem ezuttal, melylyel előadásait az előző estéken oly bő mértékkel honorálta a szép számmal megjelent közönség. Kiváló volt élénk temperamentumával Feketénék, ki gyakorlott énekével (Sötétben stb.) számos tapasztalt kapott; igen jól játszott ez este Szabolcs, ki az egyszerű parasztembert (Hajdu Bokor) természetes ügyességgel adta. Felesége Zsuzsanna (Völgymé), Szikora (Vihary), Szikoráné (Szabolcsiné), hasonlóképp jó alakítások voltak. Berczi szerepét Timár adta, kit úgy látszik szerepe visszassága feszélyezett, mert nélkülözötte a szükséges melegséget. A cselédszerepét Fekete Béla személyesítette a föle megszokott könnyűségben: Nagy Pista Patony Bódogot adta több elevenséggel, mint eddig.

Uj év első napján az »Arany ember«-t, koszorús költőnk, Jókai Mór, szép színművét hozták színre. A színház ez alkalommal is csak félig telt meg, pedig úgy maga a darab, mely egyaránt gazdag költői szépségekben és humoros jelenetekben mint a szereplők, kik teljes erejükből igyekeztek az előadás sikerét biztosítani, nagyobb közönségre tarthatott volna igényt. Egyedül Timárné Noémije is megérdemelte volna az élénkebb érdeklődést. Timárnét eddig nem láttunk nagyobb szerepben s ezért örömmel konstatálhatjuk, hogy benne ezert Fekete társulatának egyik legjelesebb tagját ismerték meg. A világtól elzárkózott, ártatlan, naív leányt, kinek szíve ment minden szenttől, minden mocsktól, ezt a szerető, jóságos, odaadó lényt oly híven és természetesen mutatta be, minden mesterkéeltségtől ment játéka oly

kedves és megindító volt, hogy a siker javarésze mindenesetre őt illeti. — Nem kevésbé jeles volt Timár is, mint »arany ember.« kit hévvel és melegséggel mutatott be. Fekete Krisztyánja, Vihary Brazovicsja, Völgyiné Teréziája, Szabolcsiné Zsófi manája s végül Feketéné Athalijája mind jó alakítások, melyek külön-külön is dicsőrelet érdemelnek. Timeát Sáhgy Róza k. a személyesítette. Az est sikere teljes volt. Taps és kihívás bőven.

Január 2-án a »Tiszt urak a zárdában« cz. mulattató francia vígjáték volt előadásra tűzve, közönség azonban oly csekély számban jelentkezett, hogy az előadás nem volt megtartható.

Tegnap, Feketéné Bánházy Teréz jutalomjétekául színe került Szigeti J. énekes bohózata »A csókon szerzett vőlegény«. — Ma, vasárnap pedig »Petőfi Sándor élete és halála« című eredeti színművet adják.

KÜLÖNFÉLÉK.

Millenáris ájtatoskodások. Olvassuk a gyönyörűbbnél-gyönyörűbb allokucziókat, melyeket az ország hazafias érsekei s püspökei a millenniumi új-év beköszöntője alkalmából a kath. papsághoz intéznek. Utasítások foglaltatnak azokban teendőkre nézve új-év napján s az esztendő többi napjain. — Multkor közöltük a hercegprímás körlevelét s hírnök végén egy kis interogacióval is éltünk, a mikor kérdeztük, vajjon nálunk történik-e szintén valami ebben a tekintetben? Szívesen koncedáljuk, hogy a zrágrái érsek is intézkedett, nem tudjuk, csak a Murakózt illetőleg-e vagy egész diócezisére nézve-e, de intézkedett, mert rövid sürgöny érkezett Zágrábról dec. 30-án, melyben az új-év napjára vonatkozó utasításokat vett a helybeli zárdá s általa a Muraköz többi plebániája. — A 9 órai nagymisén horvátul emlékeztek meg a nemzet epochális ünnepéről, a 11 órai magyar misén meg Matyi Márk hittanár hozta szóba a millenniumot s hivta föl a biveket imára a hazáért nemzetért. Délben egy negyed óráig szóllottak az összes harangok. — Izelitőnek egyletől ennyit nyújtottak. Hisz-lik, hogy a jövőben követendő magatartásra vonatkozó részletes utasításokat csak ezután fogja kapni a két járás papsága, hogy a millenáris év nálunk is azzal az egyházi magassalaggal folyék le, miként azt az ünnep megérdemli s a hogy azt az ország többi részeiben látjuk!

Bucsutisztelgés. A nyugalomba vonult főszolgabíró, Francsis Károlyt, kellemes meglepetésben részesítette a csáktornyai járás jegyzői kara. Testületileg jelentek meg ugyanis nála a szolgabírói kerület összes jegyzői kivétel nélkül, hogy volt főszolgabírájuknak halájjukat tolmácsolva, visszavonulása alkalmával tőle búcsut vegyenek. A jegyzők érzelmeit Kollay Lajos botornyai jegyző tolmácsolta, kinek beszédjére meghatottságtól megindult szavakkal mondott köszönetet a volt főbíró, ajánlván magát volt hivatalnoklársainak szives emlékezetébe. A volt főbírótól távozva, az új főszolgabíránál, Kolben-schlag Bélánál tiszteltek a jegyzők, hogy megválasztása alkalmából üdvözlőjk s jóindulatába magukat ajánlják. Az új főbíró között fogadta őket s behatóan kérdezősködött viszonyaik felől, majd támogatásukat kérte.

Áthelyezés. Az igazságügyi m. kir. miniszter Tanszik Ferenczet a perlaki járásbíróshoz helyezte át

Szolgabírák beosztása. Főispán ur ő méltósága a m. hó 17-én végbement tisztújításon megválasztott szolgabírák közül Csesznák Ödönt az alsó-lendvai, Solyomi Tivadart a letenyei, Böles Sándort a perlaki, Szalmay Józsefet a csáktornyai, Merkly Antalt a nagykanizsai járásba osztotta be.

Uj községi jegyző. A Pichler Imre halálával megüresedett alsó-domborui községi jegyzői állásra egyhangulag Mihác János, perlaki szolgabíróstól irnokot választották meg. A megválasztott legutóbb, mint helyettes jegyző működött Alsó-Domboruban.

Névmagyarosítás. Herzer Adolf (Andor) csáktornyai illetőségű budapesti lakos belügyminiszteri engedéllyel Horvátra magyarosította nevét.

Meghívó. A csáktornyai önk. tűzoltóegylet rendes évi közgyűlését f. január 6-án (hétfőn) d. u. 3 óraker a köz. népiskolában tartja meg, melyre a t. tag urakat ez uton tisztelettel meghívja az elnökség.

A csáktornyai keresk. kaszinó Szylveszteri estélye fényesen sikerült. A műkedvelők kiváló művelzetben részesítették a megjelent nagysámu kaszinói tagokat és vendégeket. A műsor minden egyes pontja remekül lett előadva. A hangverseny után bevonult Sárközy bandája és tánczra perdült a fiatalság (de még az idősebbek is) és folyt a vigalom az új-év első napjának reggeléig.

Tűz volt Bottornán f. hó 1-től 2-ára menő éjjel, — a mint értesülünk — daczára a nagy szélnek, csakis egy polgárnak az összes gazdasági épületei égtek le, a mi mindenesetre a lakosság és a tűzoltóság gyors megjelenésének és azok önfeláldozásának köszönhető. A kár 600 frtra tetelő, ez is biztosítva volt.

Meghívó. F. január 6-án d. u. 4 óraker a csáktornyai szepítő-egyesület tartja rendes évi közgyűlését a közs. elemi népiskolában, melyre a t. tag urakat ezennel tisztelettel meghívja az elnökség.

Mura-Szent-Mártonból írják, hogy december hó 19-én egy Kontrecz nevű margitheyi lakos, hazafelé menve a lendvai vásárról, utközben az országuton ismeretlen tettesek megtámadták, a nála levő 70 forintot tőle elrabolták, ezután félholtra verve az árokba dobták. — Ugyanekkor egy hegyvidéki gyümölcsárusnót, egy uri hintó mentett meg a kiraboltástól. — Sray tanítót pedig december 22-én este 8 óraker Ujduvar és Lapány között, három ismeretlen egyén megtámadott s sárba tepert. A megtámadottnak azonban sikerült komolyabb baj nélkül elmenekülnie. — A szent-mártoni legények karácsony éjjelén pokoli lövöldözést vittek véghez, miközben három hoztái embert megölttek. A tetteseket elfogták. — Mult héten a stridói cigányok egy közelvél faluból hazafelé tartottak, de utközben egy közülök oly szerencsétlenül esett el, hogy rögtön meghalt. A vizsgálatot megindították.

Nyilvános köszönet. A csáktornyai kereskedelmi kaszinó választmánya, kedves kötelességének ismeri el, hogy halája adóját ezennel nyilvánosan lerója a tisztelt hölgyeknek és uraknak, kik az általa rendezett Szylveszter estélyen, műkedvelői minőségben közreműködni kegyesek voltak és akik az estélyt brilláns előadásokkal oly páratlanul mulattatóra és élvezetellessé alkották. — Felülizetésekből 15 ftt gyűlvén be jótékonyezérra, a nemesszivü adakozóknak is ezennel hálás köszönet fejezték ki.

Halálözás. Alig kísértük ki az örök nyugalom helyére városunk egyik tiszteletreméltó matronáját, máris újabb hírt kell adnunk egy másik közszere-tetnek örvendett urí nőnek, Fejér Józsefné szül. Tomasi Ágnesnek elhunytáról, kit hosszas betegség után m. hó 29-én reggeli 9 óraker élete 58-ik s boldog házassága 33-ik évében váltott meg a jó-tékony halál végnélküli szenvedéseitől. A boldogul-tat gyászoló férje, a csáktornyai urodomal mérnöke, 2 lánya, négy fia, két veje és hét unokája siratja. Temetése igen nagy részvét mellett m. hó 31-én d. u. 4 óraker volt. Az engesztelő szen miséldozatot ugyanaz nap d. e. 9 óraker mutatták be az egek Urának. Örök béke lengjen sirja fölött!

Nyilvános köszönet. A csáktornyai iparos-íjúságnak, az általa január 1-én rendezett tánc-mulatság jövedelméből, a csáktornyai szepítő-egyes-ület alapjának gyarapítására átadott három (3) ft szives adományát, e helyen köszönettel nyug-tázza *Cvetkovics Antal*, pénztáros.

Uj osztálysorsjáték.

Budapestről írják lapunknak: Immár a II. Magyar Osztálysorsjáték sorsjegyei is a közönség rendelkezésére bocsáttattak. Az Osztálysorsjáték intézményének behozatala nálunk oly minden várákozást felülmúló sikerrel járt, hogy bátran el lehet mondani, miszerint hazánkban — egyrészt azért, hogy a játékdüh életrevaló eszközzé fekézteszik, másrészt azért, hogy a kislitrit már is szemmeláthatólag kiszorítja — igazi kulturai missiót teljesít. A magyar nép — tekintve a nagy nemzeti célt (a tisztas nyereség a millenium megünneplése költségeinek részbeni fedezésére szolgál), hazafias elismerésül félreérthetetlen lelkesedéssel karolta fel ez intézményt.

Ha már az I. Magyar Osztálysorsjátéknak sikere is ily nagyszerű volt, a II. Magyar Osztálysorsjátéknál, mint a tulajdonképpeni milleniumi sorsjátéknál, a lelkesedés bizonyára lehetőleg még fokozottabban fog nyilvánulni a mi jó magyar népből, mert a II. osztálysorsjáték sokkal nagyobb előnyöket biztosít, mint az I-ső, bőkezűbben lévén szervezve amannál. Megtekintettük a játéktervet és úgy találtuk, hogy a II. Magyar Osztálysorsjáték 120,000 sorsjeggyel 45,007 három osztályba sorozott nyereséményt tartalmaz összesen 9 millió 200,900 korona összértékben. — Az első osztály, melynek húzása 1896. február 5—8-ig ejtetik meg 10,000 — összesen Egy millió 268,000 korona értékű nyeresémennyel kecsegtet, köztük 80,000, 60,000, 40,000, 30,000, 20,000, 15,000, 10,000 stb. koronás főnyeresémennyekkel. Egy hónapra rá, és pedig március 11—14-ig következik a második osztálynak húzása szintén 10,000 nyeresémennyel — összesen Egy millió 648,000 korona értékben, köztük 100 ezer, 60 ezer, 40 ezer, 30 ezer, 20 ezer, 15 ezer, 10 ezer stb. korona értékű főnyeresémennyekkel. A harmadik osztály 25,007 nyereséményt nyújt összesen 6 millió 284 ezer korona értékben. — Ennek húzása május 12—28-ig eszközöltetik. Ezen osztály 58 = 400—6 ezer korona értékű főnyereséményt nyújt, sőt a szerencsekerekből legutolsónak kijött főnyeresémennyel ezenkívül még egy 600,000 korona értékű jutalomdíj is jár, minél fogva a legszerencsésébb esthen eme főnyeresémény Egy millió, legkedvezőtenelb esethen pedig 606,000 korona értékű összegre emelkedik. — Egy-egy osztályra érvényes sorsjegy ára 20 ft, azonban ez alkalmmal is fentartott a sorsjegyeknek általánosan kedvelt ama felosztása, mely szerint fél (10 frtért), tized (2 frt-ért) és huszad (1 frtért) sorsjegyek is kaphatók. Az osztálysorsjáték közkedveltségénél fogva a II. Magyar Osztálysorsjáték sorsjegyei is előreláthatólag gyorsan fognak elkelni, mi okból nem tudjuk eléggé a tisztelt közönségnek figyelmét eme körülményre felhívni és ajánlani, hogy mindenki igyekezzék megrendeléseit Heintze Károly felárulónál Budapesten, Servita-tér 3. idejekorán megtenni.

Eme figyelmeztetés szükségessége mindenki előtt világos, a ki néhány nappal ezelőtt Budapesten járt és véletlenül a Servita-téren is megfordult. Rendőri assistentia kellett egy cordon és a rend fentartásához, hogy a tórnédék nyeresémények kifizetése lehetővé váljék — oly néptelongs volt ott. A ki ezt látta, némi fogalmat alkothat magának arról, mily nagy lehet azoknak a száma, a kik nyertek és a kik a hazafias cél előmozdítása mellett egész életükre való szerencsájüket itt megtalálták.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon kedves jó rokonok-, barátok- és igen tisztelt ismerősök, kik felejtethetlen jó nóm elhunyta alkalmából mély fájdalommat részvétükkel enyhíteni — s esetleg a boldogult végtisztességénél jelen lenni kegyeskedtek: fogadják ez uton kifejezett leghálásabb köszönetemet.

Csáktornya, 1896. január hó 2-án.
Szilágyi Gyula,
grófú titkár.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Több hírnökét kénytelenek voltunk lapunk jövő számra hagyni, mert későn kaptuk meg őket. Kérjük t. munkatársainkat, sziveskedjenek csütörtök reggelig beküldeni tudósításaikat!

Felélős szerkesztő : **MARGITAI JÓZSEF.**
Segéd-szerkesztő : **ZRINYI KÁROLY.**

Kiadó és laptulajdonos :
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiencé se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Josefa** urednika vu Čakovec.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . 4 frt.
Na pol leta . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji kostajé 10 kr.

Obznane se poleg pogoobe 1 fal računaju.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

←→ Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju ←→

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i. t. d.

Poziv na predplatu.

Prvim danom meseca januara odpiral se predplata na novine: »Muraköz-Medjimurje« za prvi fertalj i prvo pol-ljeta, odnosno za celo ljeto.

Prosimo stoga vnogo štovane naše predplatnike, da dostoju predplatu čim prvlje obnoviti, da se redovijo, neprekinuto odpremanje novinah uznogne za vremena vurediti.

Predplata, prosimo, nek nam se izvoli pripošiljati izključivo pošastanskimi napatnicami, koje su za to najshodnije, samo treba, da se na njih točno označi adresa predplatnika.

Céna novinam »Muraköz—Medjimurje« ostaje i za ljeto 1896. nepromenjena i to:

Na celo ljeto 4 for.

Na pol ljeta 2 for.

Na fertalj ljeta 1 for.

Pojedini broji 10 kr.

1896.

Veždašnje ljeto 1896. je tak zvano prestupno ljeto sa 366 danah. Započelo je vu srědu, a dovršilo se bude vu četrek. Protuljetje započima 20. marcijuša ob 2 vu-

rah vu jutro; ljeto započima 20. juniuša ob 10 vuri na večer; jesen započima 22. septembra ob 1 vuri vu jutro; zima 21. decembra ob 7 vuri vu jutro. Godišnja je mladica zvezda Jupiter, koja je poslije Dm pice (Venus) najsjajneša zvezda na naše-noćnom obzoru. Zlatni broj ili krug mjesečni je 16. Mjesečno kazalo (epakta) po Gregoriju XV., po Juliju XXVI. Nedeljno slovo ED.

Vu godini 1896. budu dva sunčana i dva mjesečna potemnenja, od kojih se bude vidlo vu naših krajih samo prvo mjesečno i drugo sunčano potemnenje. Kolutasto sunčano potemnenje bude 13. februara od 2. vure 58 časov po poldan do 7 vure 58 časov na večer. Videlo se bude na južnim polarnim krajevima, vu južnoj Ameriki i ponekaj na zapadnoj strani južne Afrike. Djelomično potemnenje mēseca bude 28. februara od 7 vur 20 časov do 10 vur 20 časov na večer, a bude se videlo na zapadnoj strani velikog oceana, vu Au traliji, Aziji, Evropi, Afriki, na iztočnom polu atlantskog oceana i vu iztočnoj Braziliji. Podpuno potemnenje sunca bude 9. augusta od 3 vure 48 časov do 8 vur 39 časov vu jutro, a videlo se bude na srědnjem i sjevernom dēlu Azije, vu vekšem sjevernom dēlu Europe, na sjevero-zapadnom dēlu sjeverne Amerike i na sjevernim polarnim krajevima. Djelomično potemnenje mēseca bude 28. augusta od 6 vur 28 časov do 9 vur 35 časov vu jutro,

a videlo se bude vu zapadnoj Europi i vu Afriki, na atlantskom oceanu, vu Ameriki, na vekšem dēlu velikog oceana i vu izhodnoj Australiji.

Pomične svetkovine jesu: pepelnica 19. februara, vuzem 5. aprila, zastupljenje 14. majuša, trojaki 24. majuša, tēlovo 4. juniuša, 1. adventska nedelja 29. novembra. Zvum vuzma i trojakov dolaze još po dva blagdana jedan za drugim: 5. januara nedelja i vu pondeljek 6. januara blagdan svetih trih kraljah; 28. juniuša nedelja i vu pondeljek 29. juniuša blagdan sv. Petra i Pavla; 15. augusta vu subotu blagdan Velike meše, za tim nedelja; napokon tri blagdana jedan za drugim (uzastopce): vu petek 25. decembra božić, vu subotu 26. Štefanje i 27. decembra nedelja.

Vu godini 1896. bude 24⁴ tak zvana »kritična« dana i to: 30. januar, 28. februar, 9. augustuša, 7. september, 6. oktober i 5. november. To su »kritični« dani prvoga razreda.

Za tim 13. februara, 14. marcijuša, 13. aprila, 26. majuša, 10. juliuša, 23. augustuša, 22. septembra i 4. decembra. To su »kritični« dani drugoga razreda.

Napokon 14. januara, 12. majuša, 11. juniuša, 25. juniuša, 24. juliuša, 21. oktobra, 20. novembra i 20. decembra. To su »kritični« dani III. razreda. »Najkritičnešim« danum označuje dr. Falb 29. marcijuša.

Z A B A V A.

Riedki dijaki.

U velikom varašu Budapešti je jednoč sedel jeden mladi učenjak, kojemu baš nije najbolje išlo.

On je hotel profesorom postati, te je u to ime dobar tucet godinah študirao i sve izpite, koje takov profesor polagati mora, na začudjenje svih, dobrim uspiehom položil; ali kad je došel onda k-državi i za službu prosil, država je samo s pleći skrenula te mu je rekla, da joj je jako žal, ali da baš sada ima više profesorov u zalih, nego koj stogodišnji hrast listja, i on nek opet za deset liet neka mimoiduč se dojde opitati, mozbit, bi se onda kaj našlo, a mozbit opet ne.

Stvar nebi bila tak zla, da je mladi učenjak zajedno i bogati učenjak bil, ili da se je do pravoga vriemena mogel u spiritusu sačuvati, ali on je bil siromak, a spirituoznim pitjam pak je bil neprijatelj, kak lisica grozdju. Ovak se je pri njem blieda nevolja na skoro nastanila, a glad mu je bil pajaš pri stolu. Zato je on obodvima rukama prihvatil, kad su mu jedne novine

prioblaćile, da negde u Somogykoj varmegiji netko treba kućnog učitelj za to dobi koštu, stan, cielu dvorbu i još nekaj malo novac.

Na to je on svoga culanjka svezal, rekel je liepomu varašu žalostni zbogom te je pričel putovati k-svojemu cilju, u jedno malo selo rečene varmegije.

Kad je na miesto prispel i se opital, pokazali su mu i odpeljali ga u jednu selsku kuću, gde je jednoga jakoga muža i još jakšu ženu našel, koji su na učitelja već komaj čekali.

On je bil znatizeljan svoje dijake videti, ali jer je već bilo kasno u večer, moral je svoju znatizeljnost do drugoga dana obuzdati. Ali zato pak je došla večerja na stol, kojoj je mladi učenjak, poslie dužeg posta, sve moguće poštenje izkazal, a selski par pak se je trsil s natakanjem i napijanjem gosta do malo više riečih dopeljati.

Hvala dobroj kapljici i još boljim srdcam, koja su se simpatički privlekla, kak magnet željezo privlači, postali su ova trojica tak prijateljni, kak da su već cent soli zajedno pojeli, i dok je došlo vrieme za spati, već je cielo življenje i trpljenje, ufanje i očekivanje i sva žuhka razvčaranja mladoga učenjaka, tak jasno pred njegovimi budućemi

hranitelji ležala, kak zrcalo pred seljakom, koj se u nedelju pred mešom i prodecetvom podbriva.

Dobri ljudi su svomu gostu srdašno ruku stepali i očitovali, da su sa novim učiteljem, polag do sada položene probe, posve zadovoljni, jer je svojim junačkim držanjem pri jelu i pilu dokazal, da je i za dielu sposoban, a k tomu je svojoj nevolji se sigurno i naučil trpljiven i popustljiv biti. On sada neka samo svoju nevolju pre-spava, a u jutro već se budu dieca postavila i onda može nauk odmah započeti.

I zbilja, u jutro pokuči netko na vratih sobice, u kojoj je navučitelj kak puh spal, ali tko nuter stupil i mu dobro jutro želel, to nisu bila dieca, nego je to bil prije rečeni jaki par seljakah.

Pošto sada naš dobi navučitelj od samog začudjenja nije mogel duže vriemena k-sebi dojt, u vratu mu rieč razbegla i hotela zaguliti, stoga prime seljak rieč i veli:

»Evo nas, i prosimo liepo gospona navučitelja, da bi naučanje skoro započel, jer ono dvoje diece, za koje u novinah, stoji, da je u ovoj kući učitelj potreban, smo mi sami, a ciela stvar, pak se je na sliedeći način dogodila:«

Božićnji poslovač.

Napisał: **Jókai Mór.**

Poljodelavec, radnik ostavi svoj posel na sveti božićni dan. Kovač počiva se od kladića, a krojač od igle, gospodar netira služinčad taj dan na posel, štacunar zapira svoj štacun, činovnik drži praznik, ter vsi idu vu cirkvu, pred lice božje, da mole, da dadu račun, kak je gdo zvršaval na kaj je bil pozvan, poljodelavec, radnik, obrtnik, trgovac i činovnik.

Poznal sam vu gradu Pešti čovjeka (drugi moreju poznati i više takvih) koji nigdar nije imel Božića. Kak da se za njega niti nije rodil Zveličitelj na taj dan, kak da se za njega nije odprlo nebo, kad su iz njega dohadjali angeli dovikujući smrtnikom: »evo gledajte put k nebu!«

Taj čovjek zval se je Csalavéri; bil je velik trgovac, kaj toliko znamenuje, da nije vu štacunu rifom mēril tkanine, litrom žito, nego je vse na kola i brodove prodaval i kupoval.

Vnogo je prodal i vnogo kupil uz godinu na vjeresiju (na kredit) i za gotove peneze; ovdj je dobil, ond i izgubil, vnogo je imal posla s dužniki kak i kreditori, i to zamršeno poslovanje notiral je vse vu jednu veliku knjigu, kakovu ima vsaki trgovac, pronotuval je na jednu stranu vsakog lista kaj je dužen, a na drugu, kaj su njemu drugi dužni. Takova trgovčeka knjiga velika je svetinja; takovu daju samu čovjeku tvrde vjere, velikog poštenja ter je čez vsaki list knjige provučena vpred (pantleak, žnjora), oblasti koja je potvrđena njezinim pečatom, vu ujoj nesme da se ni briše, ni struže, niti krivo piše, ar to je svedočanstvo trgovčeva, čiji dokaz kad bi se zaklel, toliko bi vrēden bil, kak dva živa svedoka svedoče.

Vsake godine pravi vsaki uredan trgovac za svoje ravnanje po ovoj knjigi izkaz, iz kojega zezna, dali je ove godine dobil ili izgubil, ima li više duga od pravog posjeda. Takov izkaz zovu trgovčekom vagom (bilancijom), kak da je vu jednu zdelicu stavljen gotov penez, a vu drugu dug.

Takovu je vagu ovaj veliki trgovac, o komu govorim, redovito delal na božiće

svetke. Im takov se posel nemre prepovedati; motiku, lopatu, hambra moreš ljudem iztrgnuti iz ruk; ali gdo more prisiliti, da svetkuje blagdana onaj, koji dela perom?

Kad bi mu znanci rekli, zakaj dela na bošić, zakaj i nejde vu cirkvu kak drugi, odgovoril bi im nevaljalom šalom:

— Ja ne prosjačim niti od ljudih niti od Boga. Vlastitom pametjom stičem svoj imetek. Pak kaj pop nedēla na božićni svetek. On onda prodekuje. Pak zvonar kaj on dela najviše na svetek? Cirkvenjaki, školniki onda vsi robotuju. Pak im ipak nigdo nikaj nepregovarja.

S takvim norca delanjem odbijal je ljude, ter je dalje obračal liste i pisal vu velikoj dvostranoj knjigi. Iz bližnje cirkve čuli su se čez obloke glasi pobožne pjesme; komaj je mogel zaradi njih mirno delati.

Dok su pobožni ljudi popēvali i molili Csalavéri je pri domu pisal i pisal vu veliku, pečatom providjenu knjigu, a oni brojevi, koje je zapisuval, bili su krivi, hamišni broji.

Posel, kojega je na božićni dan — svetek delal, bil bi mogel to zlo delo koji god dan vu godini delati; sam je sebi pripravljaj propast — nesreću.

Pravična zaslužba poštenih otcov familije žuhki penez vdovicah i sirotah išel je vu propast vu prokletimi njevimimi nikami; krivi kreditori, žnjim sporazumni zlotvori bili su već napred pripravljani, da mu budu vzeli imetka, da kesnešu budućnost nikaj nezapanēlēn si budu za tim već porazdelili.

Imal je Csalavéri bogatu štīcenicu; ves njezin penez bil je povjeren njegovim rukam. Tu djevojku zaposil je jedan siromašen, ali pošten i marljiv mladić, i djevojka ga zavoljela dala mu ruku, ter upravo sada ozivaju vu cirkvu treći put njihovu vjeritbu.

I herbija sirote djevojke bila je već prepala niti jedan filir nije od nje prestal, trgovac je zvršil svoj božićni posel, ter poslje toga porugljivo gledal čez oblok i mrmjal vu sebi, kak je videl vnozinu naroda gde ide iz jedne cirkve vu drugu.

— Kak su nesrećni, kaj se tak žuriju vu cirkvu.

... Drugi dan raznesel se je po gradu glas, da je veliki trgovac Csalavéri prepal.

prezadužen za više stotina jezer forintih. Vnogo familije su zaradi njega nesrećne postale i stradale. Pri njem je prepal penez poštenih ljudih, ista njegova štīcēnica postala je po njem sirotica.

A Flora, tak je bilo ime devojki, imala bi se prav denes vjenčati sa svojim zaručnikom, koji ju je kakti bogatu djevojku izprosil, a vezda je žnjom kakti siromašnom djevojkom zaručen.

Ali je mladić pokazal, da ju je zbilja iz ljubavi né zaradi penez izebrao za ženu. Kad je djevojku vse svoje peneze zgubila, rekel je on njoj:

— Vezda si ti siromašna, kak god sam i ja, barem se budemo više ljubili i tim budemo skupa srećeši. Dobri Bog, i dvē moje delavne ruke, budu nam pomogle vu životu.

Odpelal ju je k oltaru, vjenčal se žnjom i odpelal ju k sebi — vu siromašnu hižu — a bogatu ljubav.

(Drugi put dalje).

KAJ JE NOVOGA ?

Vojni šematizam za ljeto 1896.

Upravo je izašel vojni šematizam za ljeto 1896. vu državnoj tiskari vu Beču ter izkazuje usljed smrti nadvojvode Albrehta i znatnih promjenah, koje su sledile vu raznih visokih zapovjedničkih, velike preinake. Na prvom se mjestu navodi previšnjih vrhovni zapovjednik Njegovo Veličanstvo kralj; zatim spominju vrhovni pobočnici (adjutanti) Nj. Veličanstva; chef glavnoga štopa za čelu obranbenu snagu; vojni kabinet; nadinspektori c. i kr. tjelesne garde; ratno ministarstvo.

Vu nizu generalah kanonirstva i konjanitva spominju se ovi: nadvojvode: Karlo Ljudevit, Fridrik, Jožef, Leopold, Ernst, Rainer; grof Neiperg, kapitan trabantke tjelesne garde; barun Kuhn i vojvoda Württemberg (obedva vu disponibilitetu); barun Appel, sborni zapovjednik 15. sbora vu Sarajevu; princ Hohenlohe, prvi vrhovni dvorski četni inspektori barun Schönfeld i knez L. Windischgraetz; chef glavnog štopa Barun Beck;

»Moja žena prije nekoliko mjesecih od niekog hauzirera kupila jednu srećku iliti loza, jer joj ga je nudjal i nudjal i nije joj mira dal, dok ga nije kupila, i izbilja je s istom srećkom načinila glavni zgoditak od tri sto jezer forinti u gotovom.«

»Na to smo obodva glave skupa metnuli te se posavetovali, kaj bi nek sa tolikimi novci sad učinili; ali čim smo duže premišlavali i riećju proti rieći tolnač držali, tim smo više uvidjavali, da nam k tim novcom još nekaj fali, najme *spametni biti*. Bože moj, dok mi dva još mladi bili, za ono vrijeme se u školi još nije toliko učilo, a onda su naši pajdaši krave i voli te birke i koze, a med ovemi se čoviek nemre puno spametnoga naučiti, niti polag najbolje volje ne. Mi smo možbit i baš zato glavni zgoditek načinili, jer se veli: »Bedaki imaju sreću«. No je, em *inati* ju mogu, ali *držati* ne, jer neračunaju i jer i raznovrstni stepihlebi na svih putih i u svih kutih vkanjuju koliko je samo moguće, a na zadnje i sami lahko lumpi i razsipniki postanu, kak nam je nevadno jedan gospon o niekom cimermanu iz Čakovca pripovedal, koj je takaj glavni zgoditak načinil. Mi anda hoćemo sreću *držati*, a nebi radi zlatnu pticu iz-

pastiti, nego hoćemo zlatno tele cvrsto privezati. Ktomu pak je više potrebno, nego sečka u glavi i zaječja kapa na glavi. *Novce držati i novce dobro upotrebiti je umjetnost, a k umjetnosti spadaju pametni ljudi*«.

»Zato bi mi još jedan krat radi diecom postati i u starosti se učiti, kaj smo u mladosti zanemarili. Mi sudimo, *da za učiti nitko nije prestar i nikad nije prekasno*, pak ako se i stari ono sve, kaj je mladi zamudil, nije mogući naučiti, *nekaj* se ipak more naučiti, a *nekaj* je uvijek bolje nego nikaj?

Još dvie godine hoćemo tiho u skromnosti živeti, a u to vrijeme nek naš novi gospon navučitelj sam odredi, koja nas bu učil i sam nek vodi svoj nauk po onem putu, po kojem bude nam najviše potrebno hoditi, za da dojdjući u društva izobraženijih i varoških ljudih, nebudemo izsmehavani. Mi budemo već marljivi, kak se dobroj dieci pristoji i pri plaćanju naše školarine nebudemo na svaku pol krune baš gledali. Baš smo snočka nevolju našega gospona novoga učitelja med sobom preresetali, pak si pri tom mislili: »*Komu gospodin Bog pun bugjilariš novac u šaku stisne, on*

šnjimi nek dobro čini i nevolju protiv rava gde šnjom sastane«.

Ovak je govoril vitežki seljak, a mladi učenjenjak je pri tom imal takovo unutarnje čuvstvo, kak da je on sam načinil glavni zgoditak i to još ktomu bez da je lutriju postavil. Jer pred Bogom je njegovo pošteno trsenje i nevolja bil postavljeni broj a glavni zgoditak je sam Bog zvekkel, te ga metnul u školu, u kojoj je za život potrebna našel, te je još ktomu i veselja staremi dijaki doživēl.

Operni popevač.

Nekoj selski školnik, koj se je svojim popevanjem znal u cirkvi pod mešom dreći, da su se obloki stepali, utvaral si je, da osobito liepo zna popevati, jer u svojoj jednostavnosti je mislil, kak i mnogi drugi misle, da je kricanje popevanje.

Hoteći svoj siromaški kantorski život sa onim udobnijim opernoga popevača zamieniti, zamisli u misljenju, da ima liepi glas, kakovim se riedki mogu pohlati, otide u Peštu, te se operne muzike direktoru Erkelu predstavil i ga zamoli, da ga med operne popevače primi. Erkel mu je nekoliko krat

sborni zapovjednici: barun Reinläuder 3. sbora u Gradcu, barun Waldstätten 7. sbora u Temešvaru, grof Grünne 8. sbora u Pragu; ministri za zemaljsku obranu grof Welsersheimb i barun Fejérváry; kapetan arcier-tjelesne garde princ J. Windischgrätz; ratni minister pl. Krieghammer; bivši minister grof Kálnoky (na dopustu); vrhovni glavni adjutant grof Paar; odjelni predstojnik u ratnom ministarstvu barun Merkl; namjestnik i vojni zapovjednik u Dalmaciji barun David; vrhovni ceremoninar grof Hunyadi; kapetan magjarske tjelesne garde grof Pálffy; sborni komandanti: barun Bechtolsheim 13. sbora u Zagrebu, princ Lobkowitz 4. sbora, u Budimpešti, grof Uexküll-Gyllenbrand 2. sbora u Beču, i Galgotzy 10. sbora u Przemyslu; adlatus vrhovnog zapovjednika magjarskoga domobranstva Forinyák i sborni zapovjednik 6. sbora u Kassa, Kovács, — vsega skupa 33.

Sborni zapovjednici barun Albori (1. sbora u Krakovu), Merta (9. sbora u Josefovu), grof Schulenburg (11. sbor u Lembergu) i Hold (14. sbor u Innsbrucku imaju ču podmaršalah.

Novi tunel pod Temzom u Londonu.

Nézdavnja je u Londonu dogradjen novi tunel pod Temzom, koja spaja Blacvallsku željeznicu s južnim prugama. Tunel sam po sebi nebi bil nikakvo čudo i nigdo mu se nebi tak čudil, kak onomu, kaj ga je ljeta 1825. počel graditi Brunel, a dovršen je stopram za 18 ljet, ljeta 1843. Za najnovješ tunel bilo je dosta 13. mesecov dela. Tehnička sredstva tak su se usavršila, da se je ovo delo moglo u tak kratkom vremenu prez najmenjše zapreke dovršiti, dočim je kod gradnje prvog tunela Temza dva put predrla u tunel, ter ga porušila.

Električne saonice na ledu.

Elektricitet osvaja vse više svét, a čini se, da bude malo po malo postala i jedina sila za promet. Dok se u Americi spremaju, da grade izključivo električne željeznice i time sblizaju daleke krajeve, u Petrogradu su sagradili električne saonice za promet na ledu. Pokedob vu Rusiji led i zima tak dugo traje, da se vekšij del teretnog prometa mora obavljati na saonicah, razme se., da

dopustil, da u kuru popeva, kojom prilikom, akoprem se je dosta drl, nije mu bilo moguće glasa izmed množine popevačah razabrati.

Kad se je već jedno malo pripitomil i se je već za prvoga popevača peštanske opere držal, zaprosi Erkela, da mu sad jedan krat dopusti u stanovitoj operi »solo« popevati, jer onda da bu čul glas, kakvoga ovde nitko neima.

Direktor, koj još niti svojega čovjeka, niti njegov glas nije poznal, na mnoge i velike njegove prošnje mu dopusti, da u jednoj operi svoj glas u »solo« pokaže.

Novi operni kandidat je medjutim svoj »solo« tak strašno popeval, da je u theatru nastalo obće fućkanje i on u sredi svojeg »solo« moral prestali.

Poslie predstave pozove ga direktor k-sebi te mu batrivič ga, reče: »Vrlo mi je žal, dragi moj, da njih nemrem k-našoj operi za popevača vzeti, nek oni samo idu u svoju selsku cirkvicu, dragi Bog njim bude njihovo zločesto popevanje rad odprostil, ali ovi ovde bezbožni ljudi nikaj neopraščaju«.

Em. Kollay.

najnovješoj próbi prinose veliki interes ar se budu sa novimi saonicami i marha čuvala. A Bog zna, kakovu još budućnost mogu imati ove saonice u arktičkih krajevih.

Samoubojstvo.

Iz Kološvara javljaju: Direktor ovdešnje varmegijske šparkase i vrhovni tajnik »Phönixa« za Erdelj, Štefan Darnay, skončal se je strašnim načinom. Izgubivši na buri silne peneze znemiril se je tak, da je na božični post skočil putem iz Kološvar u Budimpeštu blizu staciona Egeres na željezničke šinje. Pri tom je samo lahko ranjen. Čelu noć za tim sprevidil je na polju bludeći, a na božić hitil se je pred lastcug, koji ag je zdrobil.

Novi tajni savjetnici.

Njegovo Veličanstvo podelilo je dostojanstvo tajnog savjetnika magjarskomu ministru na previšnjem dvoru, Samuelu barunu Jósiki, odjelnom predstojniku u ministarstvu za bogostovje i nastavu, grofu, Vinku Baillet de Latouru i nastioniranomu podmaršalu Albinu pl. Kuttigu.

Patvoritelj penez u Beču.

Vu četrtak na večer okolo šeste vure došla je vu trgovinu klobasičara Schödlu vu III. bečkom kotaru, vu glavnoj vulici, pristara, bolje opravljena gospa i potrebuvala je za 20 kr. šunke. Tovarušica Schödlova podvorila ju je i primila od nje banku od 10 forinti. Pokedob je vu zadnje vrme stalo po Beču kolati više folišnih desetačah, pogledala je gospa Schödlova bolje banku i opazila, da je glava na banki nekaj nejasna a na magjarskoj strani da je podpisan »A. Mozer« vu mesto »Moser A«. Ona se je zmisllila, da je policija oglasila, da takove banke patvorene pak je odmah dala prizvati stražara, koji je vlovil neznanuku, akoprem je ona dokazuvala, da je nedušna i da je dobilabankusa drugimi. Pred stacunom čekal je neznanuku čovjek srednje dobe pak kad je stražar žnjom izišel iz trgovine vun, pristupl je k njemu i rekel mu: »Pustite ju, nije nikaj na stvari, mi smo dobili baku vu Alserici«. Stražar ga je pozval, neměša vu njegov posel, a kad je on to po drugi put včinil, preglasil ga je napšenim. Sad je stranjski počel bežati. Drugi stražar, koji je vse to gledal, požuril se je za bjeguncem, ter ga napokon vlovil. Nu isti čas izvadil je bjegunec iz zepa flašicu, ter ju izpil i hitil na zemlju, da se je potrla. Stražar ga je pograbil i dopeljil vu stražarnicu, gde je malo prije njega bila došla i ona gospa, koja ga je zapitala: »Rudolf, kaj je?« Nedavšij joj niti odgovora, upitani se je zrušil omegljen na zemlju, — a vu isti čas pala je na zemlju i gospa. Policajni doktor dr. Hayel konstatoval je, da je gospa mrtva i da je vzela ciankalia. Flašica je opala na zemlju. Doktor je hitro upotrebil i razna sredstva, da oslobodi muža, koji je prenešen vu Rudolfovu bolnicu i onde se barem oporavil. Pri obodveh našlo se je više flašicah s ciankaliem i više folišnih i pravih desetačah.

Vu špitalu se je napokon i odkrila ajna. Vlovljenik je priznal, da se zove Viktor Kranthauf, star je 39 ljet, rodod je iz Linca, a žena, koja se je otrovala, njegova je 64 ljet stara mati Jozef Krauthaut.

Obodva se dugo traženi patvoritelji penez i couponah. Viktor Krauthaut patvoril je peneze i couponne raznih vrédnostnih papirah, a njegova ih je mali izdavala. Stanovali su

od ljeta 1889. vu Rudolfsheinu vu drugom katu male hižice, gde je obavljena premetačina iznela na videlo silu falsifikatah i pomagalah za njihovo pravljenje. Ustanovljeno je, da su obedva izveli vsa patvorenja od 1884. po gotovo nije bilo vrédnostnih papirah, kaj ih nebi bili patvorili. Zadnje vrme počel je Krauthaut patvoriti menjše srečke (loze). Iztraga se dakako nastavlja.

Kuliko stoji turski sultan (cesar) svoje podanike.

Zvun godišnjega »honorara« (plače), kaj ga Abdul Hamid cesar dobiva od svojega naroda kakti sultan, prikazuju mu stanovnički orsaga još nekoliko milijunah, tak na primer za obnovu pohižtva 15 milijuna lira (jedna lira je tuliko, kak naša kruna); za opravu svojih ženah 50 milijuna; za vsake fele »drobeždije« 65 milijuna; za svoju opravu 10 milijuna; darov 20 milijunah; za zlatnu i srebernu posudu vsako ljetu 12 i pol milijuna; za zderžavanje kočijah, konjah i slugah 2,300,000 lira; za kuhnju 25 milijuna. Zdržavanje sultana košta anda na jedno ljetu 199,800,000 lira!

Kratke novosti.

— Od imanja, koje negda bilo vlastništvo Deak Ferencza vu Zaladskoj varmegiji, njegov je rodjak Taranyi Ferencz stvoril fideikomis.

— Barun Roland Eötvös bude opet za kratko vrme imenovan profesorom vu sveučilištu. Vuzival bude ministersku penziju i professorsku plaču, vsega skup 11.000 forinti.

— Berlinski fiskal dr. Fritz Friedman pobégel je odnud vu Ameriku ili vu južnu pokedob je proneveril silne peneze.

— Vu Berlinu, 24. decembra. Novine »Reichsanzeiger« javljaju, da je car podelil velekrst reda čerlenog orla poklisaru Szögyeni Marichu, isti red I. razreda odj. predstojniku Pápay-u, i 4. r. attachéu Riedlu.

— Dvorski plesovi. Iz Beča javljaju: Dne 15. januara 1896. ljeta, bude vu carskom domu dvorski ples, a 3. februara bude ples na dvoru.

— Nj. Veličanstvo kraljica Jazabeta slavila je na rtu sv. Martina na Rivieri svoj 58. rodjendan. Věsti, odnud javljaju, da se Nj. Veličanstvo nahadja vu najbolšem zdravju.

— Nadvojvodkinja Elisabeta, kéera kraljevine vdovice, nadvojvodkinje Štefanije, dobila je na božični večer vngobrojne dare kotrigov kraljskoga doma i jeden od Nj. Veličanstva, koji ju je najviše razveselil: ljepoga konja jahača. Mala princesa vuči se vezda jahati.

Nekaj za kratak čas.

Zločest svét.

Sudec: »Vaše molbe nehasne, Neodsudjujóm Vas ja, nego paragraf«.

Obtužena (plačuć): »Jeden riva na drugoga; prosim Njih gospodina sudca, a gde stanuje paragraf«.

Ljubavni barometer.

— Artur, ja se vse bojim Ti me ne ljubiš više!

— Ali dušo, kak moreš kaj takvoga misliti?

— Vidiš Artur, prvlje si tak dugo trebal, dok si mi zakapčil rukavice, a vezda si vu jen čas stim gotov!

Dokaz.

Sudec: »Vi dokazujieta anda da ste vu vréme kradje domaj bili, a jeli to istina?«
Obtuzeni: »Je, verek istina.« (Vu tom času je sudčev pisar kihnul): »Na zdravje, istina je! Vidiju gospodin sudec, da su gospon pisar na to kihnuli!«

Vnogo kaštigah.

Sudec: »Ja vam budem vezda čital vse kaštige, koje ste do vezda preterpeli!«
Obtuzeni: »Onda prosim, gospon sudec, naj mi dopustiju, da se sednem, kajti bu brž čas to dugo terpelo.«

Glád Ferencz.

LOTERIJA Grac, 29-ga decembra 1895.
56 37 21 60 79

Gabona áruk. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	25
Rozs	Hrz	6	25
Kukoricza ó	Kuruza stara	4	70
» » uj	» nova	4	70
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab uj	Grah beli	8	—
Sárga » »	» zúli	7	—
Vegyés » »	» zméšan	6	—
Lenmag	Len	9	50
Bükköny	Grahorka	5	25

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Glavni suradnik

GLÁD FERENCZ.

☞ Csodálatos a hatás ☞

fehér, úde és rózsás arczbórt kaphatni okvetlen a

Bergmann-féle ☞ ☞

☞ ☞ **lilliomtej-szappan**

Bergmann & Co.-tól Drezda—Tetschen.

naponkénti használata által.

Kapható, darabja 40 krért Csáktornnyán

889 **GRÁNER TESTVÉREK-nél.** 11—15

625 —tk. 95.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint Varga Lajos ügyvéd által képviselt gróf Festetics Jenő végrehajtónak, Vidovics Lukács derzsimorecki lakos elleni 6 frt 25 kr. tőke, ennek 1875. november 1-től számított 6 százalékos kamata, 19 frt 82 kr. bekebelezett s 8 frt 45 kr. jelenlegi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék — illetve a perlaki kir. járásbírótság területén lévő a derzsimorecki 8. sz. tjkvben 1 43, 8, 235, 277, 284, 348, 373, 409, 436, 463, 498, hrsz. ingatlanoknak s ezen ingatlanokhoz tartozó erdő s legelő illetménynek Vidovics Lukácsot illető egynegyed része 1986 frt becsértékben Derzsínovecz község házánál

1896. évi január hó 20-án d. e. 10 órákor

Varga Lajos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár, a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles

a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbírótság tkvi osztályánál és Derzsínovecz község előljáráóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 925 1—1

A kir. járásbírótság tkvi. hivatala.
Perlakon, 1895. október hó 24.

5599 —tk. 895.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbírótság, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tételik, hogy a kir. kincstárnak Galubics Jakab szentmáriai lakos elleni végrehajtási ügyében 159 frt 52 és fél kr. tőke, ennek 1891. évi július 14-től járó 6 százalékos kamatai 9 frt 47 kr. kielégítés végrehajtás kérelmi 7 frt 65 kr. ban ezennel megállapított árverés kérelmi s 4 frt 25 kr. újabb árverés kérését költség behajtása céljából a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. járásbírótság) területén lévő a szentmáriai 1394 sz. tjkvben Al 104, 534/a, 613/a, 1070, 1438 a, 2121/b, 2273/a,

2277/a, 2282/a, 3907/b, 4027, 4182, 4315, 5428 hrsz. a. Galubics Jakab (nős Matyasecz Máriaival) tulajdonául felvett ingatlan 540 frt kikiáltási árban

1896. évi január hó 20-én d. e. 10 órákor

Szent-Mária község házánál dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. — vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. — Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bírótság tkvi osztályánál és Szt-Mária község előljáráóságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 928 1—1

A kir. járásbírótság mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1895. december hó 7-én.

K Ö H Ö G É S,

elnyálkásodás és rekedtség ellen igen jó háziszser

a Réthy-féle

Pemetefü-czukorka,

mely a köhögést csillapítja és a nyálkát feloldja. Kellemes íze folytán a gyermekek is szívesen veszik.

==== Egy doboz ára 30 kr. ====

☞ Kapható minden nagyobb gyógyszerárban. ☞

A legjobb szin-szappan

SCHICHT-féle szappan

kulcs védjeggyel.

Uj találmány, patentirozott.

Tulajdonsága:

Igen jól kiszáritva, kitünően tisztít, a használatban legtakarékosabb.

Jótállás: tiszta s ártalmatlan a fehérnemű és a kezeknek.

Elárusítás:

Gráner Testvér uraknál CSÁKTORNNYÁN.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal- mából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás: 120.000 sorsjegy 45.007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

Huzások

I. osztály 1896. február 5—8-ig. — II. osztály 1896. márczius 11—14-ig. — III. osztály 1896. május 12—28 ig

Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):			
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint.	60.—	30.—	6.—	3.— forint.

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki: a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezetet főntebiekben közze tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mától fogva a falragaszokon jelzett elárusítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

nyújt az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály - Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénzneremény 9.200 000 korona összértékben

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

E G Y M I L L I O korona.

Az I. osztály huzása 1896. február 5—8-ig			A II. osztály huzása 1896. márczius 11—14-ig.			A III. osztály huzása 1896. május 12—28-ig.		
Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1 á	80000	80000	1 á	100000	100000	1 jutalomdíj	600000	600000
1 "	60000	60000	1 "	60000	60000	1 á	400000	400000
1 "	40000	40000	1 "	40000	40000	1 "	300000	300000
1 "	30000	30000	1 "	30000	30000	1 "	200000	200000
1 "	20000	20000	1 "	20000	20000	1 "	100000	100000
1 "	15000	15000	1 "	15000	15000	2 "	40000	80000
1 "	10000	10000	1 "	10000	10000	2 "	20000	40000
2 "	8000	16000	2 "	8000	16000	5 "	10000	50000
8 "	4000	32000	8 "	4000	32000	10 "	8000	80000
10 "	2000	20000	10 "	2000	20000	34 "	6000	204000
13 "	1000	13000	13 "	1000	13000	100 "	2000	200000
100 "	400	40000	100 "	400	40000	200 "	1000	200000
860 "	200	172000	860 "	200	172000	2650 "	200	530000
9000 "	80	720000	9000 "	120	1080000	22000 "	150	3300000
10000 nyeremény	összes.	1268000	10000 nyeremény	összes.	1648000	25007 nyer. s 1 jutalom		6284000

Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes):			
$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

Ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, BUDAPEST, Szervita-tér 3. sz.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kíván-
tassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében
25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.

Sürgöny-czím
LOTTOHEINTZE,
Budapest.

Az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a
következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000,
80.000, 50.000 koronások stb.

Sürgöny-czím
LOTTOHEINTZE,
Budapest.